

15 Δεκεμβρίου 2020

«Λυπάμαι που μεγάλωσαν τα παιδιά και δεν μπορώ να πω στο κράτος ‘ελάτε, συλλάβετε και εμένα’»

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#)

Μία μονογονιός που εργαζόταν σε βάρδιες, 30 χρόνια, θυμάται όλες εκείνες τις μέρες που άφηνε τα παιδιά της μόνα στο σπίτι.

Τα όσα είδαμε και τα όσα διαβάσαμε χθες σε σχέση με την υπόθεση της μητέρας η οποία αναγκάστηκε να αφήσει τα τρία ανήλικα παιδιά της μόνα στο σπίτι για να μεταβεί στην εργασία της, δεν χρειάζονται ανάλυσης ούτε και περαιτέρω κριτικής. Αρκεί η ελάχιστη κοινή λογική και ενσυναίσθηση για να αντιληφθεί κάποιος ποιος πραγματικά έπρεπε να συλληφθεί και να απολογηθεί και σίγουρα δεν ήταν αυτή η γυναίκα. Άλλωστε το να γίνεσαι μάνα στην Κύπρο και δη χωρίς σύντροφο, είναι πράξη «καταδικαστέα» και το κράτος σε τιμωρεί γι' αυτό με όποιο τρόπο μπορεί.

Μία γυναίκα, μονογονιός που επί 30 χρόνια εργαζόταν ως αεροσυνοδός στα αεροδρόμια Αθήνας και Λάρνακας με μία ανάρτησή της στο Facebook θυμάται όλες εκείνες τις φορές που αναγκάστηκε να αφήσει τα παιδιά της μόνα στο σπίτι γιατί δεν είχε άλλη επιλογή, για να πάει στη δουλειά της. Θυμάται όλους όσους την βοηθούσαν κατά καιρούς αλλά και τις αγωνίες της όταν άφηνε πίσω δυο μικρά παιδιά την ώρα που εκείνη πετούσε χιλιόμετρα μακριά.

Για ένα πράγμα φαίνεται να λυπάται σήμερα η Άντρη Δημητρίου, που τα παιδιά της μεγάλωσαν και δεν μπορεί να πει στο κράτος «ελάτε, συλλάβετε κι εμένα».

«Εργάστηκα 30 χρόνια βάρδιες στα αεροδρόμια της Αθήνας και της Λάρνακας. Ως μονογονιός άφηνα τις περισσότερες φορές τα παιδιά μου μόνα τους. Καθημερινές,

γιορτές, Κυριακές. Ευχαριστώ από καρδιάς τις συναδέλφους μου που με στήριξαν με το να κοιμούνται κάποια βράδια σπίτι μου.

Ευχαριστώ εκείνη τη συνάδελφό μου, που μου έκανε δώρο microwave για να μην καίνε τα παιδιά το φαγητό τους κάθε φορά που το ζέσταναν.

Ευχαριστώ τους γείτονες που έπαιρναν κάποια πρωινά τα παιδιά στο σχολείο.

Ευχαριστώ όλους και ήταν πολλοί, που μου έκαναν κριτική γιατί άφηνα τα παιδιά μου μόνα τους.

Ευχαριστώ τον πατέρα των παιδιών μου που όποτε ήταν Κύπρο, ήταν με τα παιδιά του.

Ευχαριστώ τα παιδιά μου που ποτέ δεν με κατηγορήσαν, ακόμα και όταν τα φόρτωνα ευθύνες που δεν αντιστοιχούσαν στην ηλικία τους.

Αυτή η προσωπική εμπειρία με έκανε να σέβομαι κάθε γυναίκα μονογονιό που εργάζεται βάρδιες και δεν έχει πού να αφήσει τα παιδιά της και δυνάμωσε τη θέληση μου να παλεύω για ένα κράτος κοινωνικής μέριμνας. Ελάτε λοιπόν συλλάβετε και εμένα».

Πηγή: city.sigmalive.com